

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 156, Έτος 16ο, Ιανουάριος 2010

Στρουθοκαμηλικές εμπνεύσεις

Αναγκαίο θεωρεί το σημερινό κράτος το μέτρο της συλλογής αποδείξεων, γενικώς απ' όλες τις αγοροπωλησίες που πραγματοποιεί το πλήθος των υπηκόων του. Έτσι, θα εισπράττουν οι εφορίες ποσά, που άλλοτε διέφευγαν, και θα λυθεί εν πολλοίς το πρόβλημα της οικονομίας! Οι πάντες προκειμένου να βγάλουν το φίδι απ' την τρύπα προτιμούν ν' αναθέσουν το έργο στον τρελό!

Δεν τολμά ο σημερινός «δημοκρατικός» άρχων να περιορίσει την ασυδοσία των πολυεθνικών γιγάντων, που ο ίδιος έχει ανεχθεί και ενθαρρύνει, και ούτε λίγο ούτε πολύ, με το μέτρο της συλλογής αποδείξεων, επιστρέφει ουσιαστικά την εξουσία στο εκλογικό σώμα που του την έχει εμπιστευτεί, λόγω ανικανότητας!

Ο φουκαράς να καρφώνει τον φουκαρά, γιατί αδυνατούν οι «ισχυροί» που κάθε φορά μας κυβερνούν, να θέσουν υπό έλεγχο τα υπερμεγέθη τρωκτικά του υπεδάφους και αναθέτουν το έργο στους βολικούς φτωχομέρηγκες. Έτσι, αν μείνουν ανεξέλεγκτοι οι μεγαλοδύναμοι των αγορών και το ανεπτυγμένο πλήθος των golden boys (χρυσωμένων παιδιών), κάτι να καταφέρουν και οι αδύναμες εφορίες με τις ποικίλες ευαισθησίες τους... εάν ενεργοποιηθεί ο δουλοπάροικος πολίτης του κάτεργου και του άγχους.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ειπούμε ότι η συλλογή αποδείξεων, εκ μέρους των κυνηγών των φοροφυγάδων, δεν θα είναι και τόσο ειδυλλιακή, διότι η κρατική αυτή εντολή θα συνοδεύεται, όπως συνήθως, από τους δύο κλασικούς δορυφόρους που διατηρεί το κράτος μας για λόγους αξιοπρεπείας! Ο ένας ροπαλοφόρος θα είναι η **μέριμνα**

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Γρηγορίου του Θεολόγου Λόγος Ε', «περί Πνεύματος Αγίου Ο Θεός αποκαλύπτει σταδιακά»

Το ενδιαφέρον, ιδιαίτερα των μορφωμένων, έγινε πιο έντονο. Μαθημένοι γενικά στην προσκόλληση, στο γράμμα της γραφής, είχανε καταντήσει σαν τους ιουδαίους. Αυτοί λατρεύανε το γράμμα κι ούτε καν υποπτεύονταν το πνεύμα της Γραφής. Τώρα ο Γρηγόριος δοκιμάζει να τους

ανοίξει τα μάτια, να δούνε καθαρά την πορεία της θείας οικονομίας και ιδιαίτερα τη δράση του αγίου Πνεύματος:

-Δύο ριζικές αλλαγές γίνανε στον κόσμο. Έπειτα ήρθε και τρίτη. Όλες μοιάζουν με σεισμούς που ταρακούνησαν και μεταμόρφωσαν τον κόσμο. Φυσικά, του θεού και οι τρεις. Ποιες είναι; Οι δύο Διαθήκες και η δράση του Αγίου Πνεύματος από την Πεντηκοστή και μετά. Γιατί τις λέω αλλαγές, «μεταθέσεις» και «σεισμούς»; Διότι στην πρώτη, διδάχθηκε ο κόσμος για τον ένα Θεό κι έτσι άφησε τα είδωλα, Δηλαδή με την Παλαιά Διαθήκη αφαιρούνται τα είδωλα, οι ειδωλολάτρες γίνανε ιουδαίοι, λατρεύανε τον αληθινό Θεό. Κρατήσανε όμως τις θυσίες ζώων. Στη δεύτερη, ενανθρώπησε ο Κύριος, δίδαξε για τον εαυτό του και υποσχέθηκε να στείλει το αγίο Πνεύμα. Αυτά γίνανε στην Καινή Διαθήκη, που με τη σειρά της αφαίρεσε κάτι, κατέργησε τις θυσίες της Παλαιάς Διαθήκης. Τώρα

πια το στάδιο της θείας οικονομίας είναι τέλειο. Ό,τι έδωσε ο Κύριος με την Καινή Διαθήκη είναι οριστικό και αμετάβλητο. Αυτό που θα έρθει μετά με τη δράση του αγίου Πνεύματος, δε θα 'χει αφαίρεση κάπου στοιχείου από την

(Συνέχεια στη σελ. 2)

«Ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν»

(Β' Κορ. στ' 9)

Πολύς ο αγώνας των ανθρώπων των σχετιζόμενων με το Θεανθρώπινο πρόσωπο του αθλοθέτη Χριστού, αλλά και των επιθυμούντων να σχετιστούν μαζί Του.

Αγώνας με πλήθος διακυμάνσεων και μεταβολών, μετά αδιάκοπων επιθέσεων του σκότους και ανακαταλήψεις πνευματικών εδαφών υπό του φωτός, Και πάλι ο άγρυνος νους εποπτεύει ενδεχόμενους κινδύνους, ενισχύοντας φυλάκια εκτεθειμένα και αποδυναμωμένα, για να μην υπάρξουν κερκόπορτες και θριαμβεύσουν οι εισβολείς

και ακουστεί το υπό των βαρβάρων ανθρωπίνων παθών δραματικόν άγγελμα, «Εάλω η Πόλις»!

Παλεύει ο αγωνιστής με τον θάνατο! Τον παντός είδους θάνατο, για να στήσει τρόπο στο βωμό της ζωής και να κερδίσει το φώς τους χώρους του σκότους. Καιροφυλακτεί όμως ο εχθρός να κουράσει τον αθλητή. Να μαράνει την αγωνιστικότητά του. Να νεκρώσει την μαχητική του όρεξη και να τον αποτελειώσει με την απογοήτευση και την παραίτηση, που είναι τα παιδιά της απόγνωσης.

Πόσες φορές φτάνει μπροστά σ' αυτό το εκτελεστικό απόσπασμα ο πολεμιστής της αλήθειας! Ας ρωτήσουμε τον προφήτάνακτα Δαυίδ να μας το ειπεί που όλοι

του οι ψαλμοί είναι αφιερωμένοι σε τέτοιους δραματικούς δακρύβρεκτους αγώνες. Και ας μην αμελήσουμε να πληροφορηθούμε από τον Σέρβο σύγχρονό μας μεγάλο μύστη της αγιοσύνης Ιουστίνο Πόποβιτς για τις μεγάλες ώρες των πειρασμών, όπου, με έξαρση πνευματική αναφερόμενος στις θαυμαστές παρεμβάσεις του Χριστού, μάς επαναλαμβάνει την έκφραση: «Αυτός ο θαυμαστός Κύριος», για να συνειδητοποιήσουμε ότι κανείς άλλος απ' Αυτόν δεν είναι πάντοτε ο εφευρέτης των εκπληκτικών διεξόδων μας.

«Ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν»! Μ' αυτή την αμεσότητα της έκφρασης ο Απόστολος Παύλος ζωντανεύει

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Στρουθοκαμηλικές εμπνεύσεις

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

που θα τσακίζει την ολίγη εναπομείνασα ησυχία του ταλαίπωρου και νομιμόφρονος πολίτη, και ο άλλος ροπαλοφόρος θα είναι η **βία**, που επισείοντας την απειλή σοβαρών προστίμων θα προσπαθεί να κάνει πραγματοποιήσιμη τη συγκομιδή πλούτου αποδείξεων!

Οι μανιακοί συλλέκτες αποδείξεων φυσικά θα ωφεληθούν από μερικά ψιχία φοροαπαλλαγών, που ελάχιστους θα παρηγορήσουν, αν δεν τους πιάσει το «πόθεν έσχες» απ' την αγορά χοντρών κομματιών!

Έτσι, ν' αναρωτηθούμε μήπως οι πολλοί θα είναι αυτοί που θα ανεβάσουν τις φορολογικές εισπράξεις με τα πρόστιμα, επειδή δεν θ' αντέξουν τις ψυχολογικές πιέσεις της ευφάνταστης αυτής οικονομικής θεραπείας, και θα προτιμήσουν να πληρώσουν!

Εμπρός λοιπόν στη μάχη των αποδείξεων οι οποίες θα καταχωρούνται καθημερινά σε τετράδιο χωρισμένο σε κάθετες στήλες στις οποίες με τάξη θα καταγράφονται: Όνομα εμπόρου, ονομασία επιχείρησης, ΑΦΜ, ημερομηνία αγοράς κτλ., κτλ. Οι αποδείξεις με τη σειρά τοποθετημένες να φυλάσσονται σε μέρος δροσερό και σκιερό, θερμοκρασίας περιβάλλοντος μέχρι 20 βαθμούς κελσίου. Ο χώρος ν' αερίζεται κατά διαστήματα, ίνα μη η τυχόν υπέρχουσα υγρασία αλλοιώνει τα αναγραφόμενα ποσά. Σε περίπτωση επισυμβαίνοντος καύσωνος, κατά τους θερινούς μήνες, δέον όπως οι αποδείξεις μεταφέρονται σε κλιματιζόμενους χώρους της οικίας και ελλείψει τούτων, κατόπιν αιτήσεως, σε δημόσιους κλιματιζόμενους χώρους τη φροντίδα των ΚΕΠ. Αντηλιακά αυστηρώς απαγορεύονται!

Κάπως έτσι προκαλείται να γράψει κανείς, ευθυμογραφικά, τα στοιχεία υπό τα οποία παρουσιάζεται η ιστορία αυτή των αποδείξεων, **επισήμως** και ημειπισήμως!

Η σε παιδική φαντασία ταιριάζει ο τρόπος λύσης αυτού του προβλήματος ή είναι μια απεγνωσμένη στρουθοκαμηλική προσπάθεια που θα οδηγήσει σε αδιέξοδο.

Ποιος ανήμπορος άνθρωπος, ηλικιωμένος ή κατάκοπος ή ανεπαρκώς εκπαιδευμένος θα κάτσει να κάνει αυτή την αγγαρεία για το Υπουργείο Οικονομικών, ώστε να υλοποιηθούν τα ευφάνταστα σχέδιά του;

Ποιοι λογιστές θα δεχθούν χωρίς πρόσθετη αμοιβή να ασχοληθούν με τεράστιο πρόσθετο έργο; Ποιοι φτωχοσυνταξιούχοι θα διαθέσουν τα έξοδα για κάτι τέτοιο και ποια ΚΕΠ, καθώς είπε ο κ. Υπουργός, αν παραστεί ανά-

Γρηγορίου του Θεολόγου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Καινή Διαθήκη, ούτε θα είναι αλήθεια νέα, άγνωστη και αντίθετη στην αποκάλυψη του Κυρίου. Στους δύο, λοιπόν, σεισμούς είχαμε και αφαιρέσεις, καταργήσεις. Η Παλαιά Διαθήκη δηλαδή κατέργησε τα είδωλα και η Καινή Διαθήκη κατάργησε τις θυσίες ζώων.

Οι πιο θερμόαιμοι δεν είχαν υπομονή και είπανε φωναχτά τις απορίες τους:

-Γιατί ο Θεός δεν έκανε την αλλαγή μια και καλή; Κι αφού με την Πεντηκοστή δεν έχουμε αφαιρέσεις και καταργήσεις, τι έχουμε;

Από το σημείο τούτο γινότανε ακόμη πιο δύσκολη η θεολογία. Ο Γρηγόριος, παρά τους δισταγμούς του, προχώρησε. Άλλοι θα καταλάβαιναν κι άλλοι όχι. Αυτός έπρεπε να δώσει λόγο, να κοινοποιήσει τη γνώση που έλαβε από το άγιο Πνεύμα:

-Έχουμε από το Θεό την τακτική αυτή, δηλαδή τη σταδιακή αποκάλυψη και φανέρωση της αλήθειας, γιατί ο

γκη θα σώσουν την κατάσταση, με τις ουρές που θα σχηματιστούν;

Κύριοι υπουργοί και υπεύθυνοι ιθύνοντες, εκεί που έχουν φτάσει τα πράγματα, μήπως θα είναι πιο εύκολο, αντί να μεταθέσετε τις ευθύνες σας στο λαό, να κοιτάζετε κατάματα την κατάσταση και να εγχειρήσετε τους υπέρβαρους οργανισμούς που συνεχίζουν, παρά την κρίση, να αφομοιώνουν περισσότερο βάρος, αφήνοντας κατά μέρος φαρμακοθεραπείες και δίαιτες;

Βέβαια, κάποια τέτοια προσπάθεια θα απαιτήσει και από μέρους σας να υποβληθείτε σε ανάλογους οικονομικούς αυτοπεριορισμούς, που όπως είπε κάποια κυρία αρμόδια ή αναρμόδια υπουργός: «τι θα προσθέσουν 300 προσώπων κάποιες προσφορές, στα τεράστια ελλείμματα που μας ταλανίζουν;»

Πραγματικά δεν θα προσθέσουν κάποιο σοβαρό ποσό, πλην όμως θα πείσουν «τα χρυσωμένα σας παιδιά» και τις παντός είδους παρασιτικές οικονομικές φαγάνες ότι πήρατε χειρουργικό νυστέρι, και θα λυγίσουν, όταν ιδούν την αποφασιστικότητά σας.

Δώστε το σύνθημα μιας πραγματικής οικονομικής αλλαγής ξεκινώντας από τον εαυτό σας και μην παρηγορείτε τα παντός είδους «ρετιρέ», ότι με ανεπαίσθητες οικονομικές διαφορές θ' ανέβουν τον ανηφορικό δρόμο της θυσίας...

Αρκετά και οι Μεν και οι Δε μέχρι τώρα επιμένετε να παίρνετε από τον πολύ λαό το μόνο που διαθέτει, «το δилεπτο της χήρας», επειδή είναι ευλογημένο!!!... Για να σωθούμε με τη χάρη του!!!

άνθρωπος είναι και αδύνατος και ελεύθερος. Με μιας δεν θα μπορούσε να τα καταλάβει και να τ' αφομοιώσει όλα. Θα πάθαινε πνευματικό κορεσμό, θα βαρυστομάχιαζε. Δε θ' αφομοίωνε, δηλαδή, δε θα συνειδητοποιούσε την αποκαλυπτή αλήθεια. Και ως ελεύθερος πάλι, χρειαζότανε χρόνο, προετοιμασία για να δεχτεί ελεύθερα, με τη θέλησή του, όσα του αποκαλύπτονταν σταδιακά. Ο Θεός δεν εξαναγκάζει.

Έπρεπε όμως να τους εξηγήσει και τη διαδικασία, που ακολουθείται από την Πεντηκοστή και μετά: Προσπάθησε όσο γίνεται ν' απλουστεύσει:

-Είπαμε, ότι στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη έχουμε αφαιρέσεις, καταργήσεις. Εδώ αντίθετα, έχουμε «προσθήκες». Από την Πεντηκοστή και μετά η σταδιακή πορεία της θείας οικονομίας προχωρεί με προσθήκες, όχι πλέον αφαιρέσεις. Διότι όσα έχουμε στην Καινή είναι γνήσια και οριστικά. Και για να καταλάβετε την τακτική των προσθηκών, σας επισημαίνω τούτο: Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός Πατέρας αποκάλυφθηκε με σαφήνεια, «φανερώς», ενώ ο Υιός αμυδρά, ελάχιστα. Η Καινή φανέρωσε τον Υίο και μόνο «υπέδειξε» τη θεότητα του Πνεύματος. Τώρα όμως το Πνεύμα, που πλέον ενεργεί σε μας, δηλαδή στην Εκκλησία, φανερώνει σαφέστατα ό,τι για το ίδιο το Πνεύμα λέχθηκε στην Καινή, χωρίς ν' αλλάξει κάτι από αυτά που λεχθήκανε κει. Βλέπετε πως το φως της αγίας Τριάδας καταναγάζει την ανθρωπότητα σταδιακά; Με τις προσθήκες έχουμε «προόδους» και «προκοπή» στη θεία δόξα. Αυτό ισχύει και για τους μαθητές του Κυρίου. Σταδιακά δεχθήκανε το φωτισμό και προοδευτικά καταλάβανε την αλήθεια.

Σε άλλους τα λόγια τούτα φανήκανε λογικά και σε άλλους περίεργα. Δεν είχε και ο Γρηγόριος αυταπάτες. Ανάγκη πάσα να στηριζέται όλα αυτά στη Γραφή. Και το έκανε με σαφήνεια μοναδική, που δεν είχε ξαναγίνει στην Εκκλησία:

-Μην αμφιβάλλετε, αγαπητοί μου. Τις προσθήκες, για τις οποίες μίλησα, τις υποσχέθηκε ο ίδιος ο Κύριος. Θυμηθείτε μόνο τι έλεγε στους Αποστόλους, όταν πια έφτανε η ώρα των αγίων παθών του. Και τι ακριβώς τους υποσχέθηκε; Ότι, όταν φύγει από τη γη, θα τους στείλει τον Παράκλητο, το άγιο Πνεύμα. Γιατί; Για να τους ενισχύει, να τους παρηγορεί. Μα και για έναν ακόμη λόγο, πολύ σπουδαίο. Ο Κύριος τους είπε, ότι έχω κι άλλα πολλά να σας διδάξω, αλλά τώρα δεν μπορείτε να τα καταλάβετε. Το άγιο Πνεύμα που θα στείλω, αυτό θα σας διδάξει και θα σας φωτίσει. Και θα σας εξηγήσει όλα όσα εγώ σας είπα. Αυτό θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια (βλέπε Ιωάννου 14, 25-26 και 16,12-14).

Προσέξτε καλά τους λόγους του
(Συνέχεια στη σελ. 3)

Γ. Σ. Γκεζερλής

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

(Αναδημοσιεύουμε από το περιοδικό Ρεσάλτο Επιστολή του Μίκη Θεοδωράκη στο Στέφανο Ληναίο (με αναφορές στη Θάλεια Δραγώνα και όχι μόνο)

Αγαπητέ μου Στέφανε,

Προχτές το βράδυ στην NET ο Νίκος Δήμου στην εκπομπή «Στα άκρα» επανάλμβανε τις γνωστές απόψεις Ρεπούση-Λιάκου-Κουλουρή-Άνας Φραγκουδάκη και του νέου «φρούτου», της κ. Δραγώνα, βουλευτού του ΠΑΣΟΚ και «ειδικής γραμματέως του Ενιαίου Διοικητικού Τομέα Θεμάτων Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού Εκπαιδευσης Ελληνοπαίδων», δηλαδή στην καρδιά της διαμόρφωσης της σκέψης, των γνώσεων και του ήθους των Ελλήνων του μέλλοντος...

Στην συμμορία συμμετέχει και ο κ. Νίκος Μουζέλης, σύζυγος της κ. Θ. Δραγώνα, καθηγητής του LSE (?) και επιστημονικός υπεύθυνος του «Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ»!!! Άλλο ένα πόστο-κλειδί. Το 1999 συναντάμε την κ. Δραγώνα μαζί με τους «επιφανέστερους Έλληνες αναθεωρητές ιστοριογράφοις» σε διεθνές συνέδριο στην Χάλκη του CDRSEE (Κέντρο για την Δημοκρατία και την Συμφιλίωση στην Νοτιοανατολική Ευρώπη) και του ΕΛΙΑΜΕΠ (έδρα του κ. Βερέμη) με θέμα την «Εθνική Μνήμη» (δηλ. λέω εγώ, «πώς θα καταργήσουμε την εθνική μας μνήμη»). Η κ. Δραγώνα στο βιβλίο της «Τι είν' η πατρίδα μας;» πιάνει τον ταύρο από τα κέρατα (θαύμασε ύφος γραφής): «Η ελληνική ταυτότητα δεν υπήρχε πριν από τον 19ο αιώνα. Δημιουργήθηκε έξωθεν σε μια εποχή εθνισμού, αποικιοκρατίας και επεκτατικού ιμπεριαλισμού. Κοντολογίς, κάποιιο από το εξωτερικό μας είπαν τον 19ο αιώνα ότι είμαστε Έλληνες κι εμείς το δεχθήκαμε για να κοιμηθούμε (!!!) πουλώντας το παραμύθι ότι είμαστε απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων». (Τρέμετε άθλιοι «κονομάκηδες» Σεφέρη και Ελύτη, που στην ομιλία σας κατά την απονομή του βραβείου Νόμπελ μνησάτε την συνέχεια του ελληνικού έθνους από τον Όμηρο έως σήμερα). Στο εν λόγω βιβλίο της η σύμβουλος της κ. Άνας Διαμαντοπούλου αναφέρει σχετικά: «Η αρχαιότητα χρησιμοποιείται σαν πρότυπο υπερϊστορικό (!) με αποτέλεσμα να «αποδεικνύει» την αναντικειμενικότητα της ελληνικής κοινωνίας και του πολιτισμού της».

Επίσης, το Έθνος περιγράφεται ως «οντότητα υπερχρονική και στατική» με αποτέλεσμα να ναρκοθετείται η έννοια της εξέλιξης και να καλλιεργούνται αντίθετα με τις αξίες της εποχής μας εθνοκεντρισμός και ξενοφοβία».

Ο μόνος που απάντησε δημοσίως σ' αυτά απ' ό,τι γνωρίζω, είναι ο Κώστας Γεωργουσόπουλος σε τελευταίο άρθρο του στα «ΝΕΑ», ο οποίος προς τιμήν του απαντώντας σε σχετικό με τα παραπάνω άρθρο της κ. Άνας Φραγκουδάκη, στενής φίλης και ομοϊδεάτισσας της ειδικής γραμματέως του υπουργείου Παιδείας: «Η κ. Φραγκουδάκη θεωρεί πως κάθε αναφορά σε πατρίδα, πατριωτισμό, έθνος είναι συντηρητική, δεξιά

και σχεδόν φασιστική πολιτική (!). Έτσι καλό θα είναι να απαλειφθούν από τα σχολικά βιβλία όλα τα ποιήματα, τα διηγήματα και τα δοκίμια που αναφέρουν θετικούς χαρακτηρισμούς ως έννοιες «πατρίδα», «έθνος». Πρέπει ευθύς να αφαιρεθούν από τα σχολικά εγχειρίδια όλες οι αναφορές που υπάρχουν στο έργο του Σολομού και ιδίως στον πατριδοκαπηλικό «Υμνο εις την Ελευθερίαν» στις έννοιες «πατρίδα» και «έθνος». Αν δεν γίνεται να καταχωνιαστεί η «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» του Παπαρηγόπουλου, καλό θα είναι να καεί. Οπωσδήποτε όμως θα πρέπει να καεί και μάλιστα δημοσίως το φασιστικό μυθιστόρημα της Πηνελόπης Δέλτα «Για την Πατρίδα». Να εξοβελισθούν τα δεκαεπτάστιχα του Παλαμά «Πατρίδες» (!) Εντός σύντομης προθεσμίας πρέπει να αλλάξουν όνομα η ποδοσφαιρική ομάδα «Εθνικός», το «Εθνικό Θέατρο», η εφημερίδα «Έθνος», το «Πατριωτικό Ίδρυμα», το «Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών», το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η Εθνική Λυρική Σκηνή κλπ. κλπ.».

Όπως καταλαβαίνεις, μπροστά σ' αυτή την βαρυχειμωνιά που μας προέκυψε ξαφνικά, ένας μονάχα κούκος δεν φέρνει την Άνοιξη. Εκτός πια κι αν όλοι οι Έλληνες, ανώνυμοι και επώνυμοι, έχουν περιπέσει σε χειμερία νάρκη ή έχουν (έχουμε) χάσει τα ανακλαστικά μας ως Έλληνες πατριώτες.

Νομίζω ότι ήρθε ο καιρός, πρώτον να ενημερώσουμε όσο γίνεται πιο πλατειά, πιο υψηλά και πιο βαθειά τους Έλληνες πολίτες, ανεξάρτητα από μόρφωση, ιδιότητα, ειδικότητα, επάγγελμα και αξίωμα. Δεύτερον να αποκαλύψουμε τη συνωμοσία και τους συνωμότες έναν-έναν, να αποκαλύψουμε τις απόψεις, τις προσπάθειες, τις πράξεις και τα έργα τους και κυρίως αυτούς που κρύβονται πίσω τους, που φαίνεται ότι είναι τόσο ισχυροί και επικίνδυνοι, ώστε να έχουν ως τώρα κατορθώσει να τους προωθήσουν στα νευραλγικότερα σημεία της εθνικής μας ζωής και ειδικά στην Παιδεία, στα ΜΜΕ, ακόμα και στο Κέντρο όπου σχεδιάζεται η εξωτερική μας πολιτική, στο Υπουργείο Εξωτερικών! Τρίτον, να προβάλουμε τις λεπτομερείς αποκαλύψεις του «ΑΡΔΗΝ» για την ΕΛΙΑΜΕΠ, που φαίνεται ότι παίζει τον ρόλο της ραχοκοκαλιάς απ' όπου εκπορεύονται οι ειδικευμένες ομάδες των συνωμωτών. Τέταρτον, να περάσουμε όσο γίνεται περισσότερο στην αντεπίθεση, αφού πρώτα πεισθούν όλοι ότι η πατρίδα μας αντιμετωπίζει τον μεγαλύτερο ίσως κίνδυνο στην ιστορία της, γιατί αυτή τη φορά προέρχεται από τα μέσα και όχι από έξω, όπως έως τώρα.

Δεν αντιμετωπίζουμε εχθρικούς στρατούς με όπλα που τραυματίζουν και σκοτώνουν τα σώματα αλλά την ψυχή μας! Γιατί έχουμε μέσα στο σώμα μας έναν καρκίνο, που αν τον αφήσουμε να γενικευθεί, το αποτέλεσμα θα είναι να καταστραφούν τα ευαίσθητά μας «όργανα», δηλαδή οι αξίες, πάνω στις οποίες στηρίζεται η ίδια η ζωή του «σώματος», που είναι η ελληνική κοινωνία, η ελληνική πατρίδα και το ελληνικό έθνος, που κατ' εικόνα και ομοίωσή τους γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε και γίναμε αυτοί που είμαστε -

καλοί, κακοί αλλά είμαστε εμείς και όχι κάποιιοι απρόσωποι, όπως επιχειρούν ως φαίνεται να μας κάνουν, ξένοι και ντόπιοι συνωμότες, για τα δικά τους συμφέροντα.

Επειδή γνωρίζω ότι συμφωνείς μ' αυτές τις απόψεις, σου στέλνω μαζί με το γράμμα αυτό (που αν νομίζεις μπορεί να πάρει δημοσιότητα), μια προσωπική έκκληση προς τους συμπατριώτες μας, με τον τίτλο «Για την υπεράσπιση της εθνικής μας συνείδησης».

Πιστεύω ακράδαντα ότι όπως στην εποχή της Εθνικής Αντίστασης ο κύριος στόχος ήταν η Ελευθερία της πατρίδας και τον καιρό της Αντίστασης κατά της Χούντας η Δημοκρατία, σήμερα που προβάλλουν όλο και πιο πολύ οι κίνδυνοι, τόσο εξωτερικοί όσο και εσωτερικοί, για την ακεραιότητα της πατρίδας μας (κάθε μορφής), ο κύριος στόχος όλων των Ελλήνων, ανεξάρτητα από ιδεολογίες και κόμματα, θα πρέπει να είναι ο Πατριωτισμός.

Σε χαιρετώ με αγάπη,
Μίκης Θεοδωράκης

Γρηγορίου του Θεολόγου

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

αυτήν, διότι την έχω κυριολεκτικά με «έλλαμνιν» του αγίου Πνεύματος. Αυτό με οδήγησε κει, αυτό μου φανέρωσε τη θεότητά του. Γι' αυτό, αδελφοί μου, κρατώ τη διδασκαλία τούτη ως δώρο θείο. Μ' αυτήν ζω και μ' αυτήν θα πεθάνω, δοξάζοντας και προσκυνώντας τον Πατέρα, τον Υίο και το αγίο Πνεύμα, που έχουν μία κοινή θεότητα.

Τελείωσε και την ομιλία του για το αγίο Πνεύμα. Έκανε με το παραπάνω το καθήκον του ως διδάσκαλος. Ηρέμησε. Δύο-τρεις ημέρες πέρασαν γαλήνιες. Κάτι συνέβη όμως, που δεν το γνωρίζουμε. Κάποιες συζητήσεις, κάτι αντιρρήσεις... και την επόμενη Κυριακή έκρινε ότι πρέπει να επανέλθει στο θέμα της θεολογίας. Ποιος πρέπει να θεολογεί και τότε να θεολογεί (Λόγος Κ').

Έτσι, ξανατόνισε στο ναό της Αναστασίας:

-Αλλοίμονο σ' όποιον θεολογεί χωρίς καθαρότητα και άσκηση. Προσπαθώ, κι επιθυμία μου είναι να γίνω μέσα μου πεντακάθαρος καθρέφτης, για να καθρεφτιστεί εκεί ο Θεός, η αλήθεια.

Κι επειδή έβλεπε στο ακροατήριο κάποιον ζηλωτή, που χωρίς φόβο μίλαγε για οποιοδήποτε σημείο της αλήθειας, σταμάτησε το λόγο και του είπε:

-Θες κάποτε και συ να γίνεις θεολόγος; φύλαγε τις θείες εντολές, πορέψου εφαρμόζοντας τα προστάγματα του Κυρίου. Και μην ξεχνάς ποτέ, για να ζήσεις τη θεωρία, θα περάσεις από την πράξη. Πρώτα η άσκηση κι έπειτα έρχεται η θεοπτία.

(Στ. Γ. Παπαδόπουλου, «Ο πληγωμένος αετός (Γρηγόριος ο Θεολόγος)», εκδ. Αποστ. Διακονία, σελ. 219-222).

